

σιν καὶ τοῦ ἀστικοῦ τομέως τῆς οἰκονομίας.

Ἄλλὰ ὑπάρχει καὶ κοινωνικὸς λόγος, ὁ ὁποῖος ἐπιβάλλει τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Κράτους μας πρὸς προστασίαν τῆς τιμῆς τῶν γεωργικῶν προϊόντων καὶ τῶν εἰδοδημάτων τῶν ἀγροτῶν. Ὁ ἀγρότης μας, λόγῳ τῆς ψυχολογίας καὶ ψυχосυνθέσεώς του, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπασχολήσεών του, δὲν εἶναι ἱκανὸς νὰ ἐμπορευθῇ τὸ προϊόν του. Ἡ ἐμπορία ἀπαιτεῖ ὠρισμένας ἱκανότητας, τῶν ὁποίων οὗτος στερεῖται. Δὲν εἶναι οὗτος εἰς θέσιν νὰ παζαρεύῃ. Εἶναι ἀκατάλληλος διὰ τὴν ἐργασίαν αὐτήν. Τὸ παζάρι ὑπῆρξε δι' αὐτὸν ἀνέκαθεν ἡ πηγὴ τῆς ἀθλιότητός του, ἐνῶ ἀντιθέτως εἰς τὸν ἀγοράζοντα ἡ πηγὴ τοῦ πλοῦτου. Διότι ὁ ἀγρότης, πιεζόμενος ἀπὸ τὴν ἀνάγκην ἐξοικονομήσεως, ἀντὶ πάσης θυσίας, οἰουδήποτε χρηματικοῦ ποσοῦ, πίπτει θῦμα τῶν περιστάσεων, καὶ προκειμένου νὰ εἰσπράξῃ κάτι πού θὰ τοῦ ἐπουλώσῃ μίαν ἄμεσον οἰκονομικὴν πληγὴν, κλείνει τὰ μάτια του καὶ πωλεῖ, ὅσο—ὅσο τὰ προϊόντα του.

Οἱ οἰκονομικοὶ καὶ κοινωνικοὶ αὐτοὶ λόγοι ὤθησαν τὰς διαφόρους κυβερνήσεις εἰς τὴν λήψιν μέτρων πρὸς συγκράτησιν τῶν τιμῶν τῶν γεωργικῶν προϊόντων καὶ ἐξασφάλισιν εἰς τὸν ἀγρότην ἐνὸς ἐλαχίστου εἰσοδήματος, τὸ ὁποῖον ἄλλως θὰ ἦτο ἀνέφικτον ὑπὸ συνθήκας ἐλευθέρου σχηματισμοῦ τῶν τιμῶν βάσει τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως, διότι ἀνεγνωρίσθη γενικῶς, ὅτι αἱ δυνάμεις τῆς Ἀγορᾶς ἀφιέμεναι ἐλευθέραι ὀδηγοῦν εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἀγροῦ. Ἡ πολιτικὴ αὕτη ἠκολουθήθη γενικῶς ἐκ μέρους τῶν διαφόρων χωρῶν καὶ μάλιστα καὶ ἀπὸ ἐκείνας, αἵτινες θεωροῦνται ὡς ἐφαρμοζούσαι πολιτικὴν ἐλευθέρου οἰκονομίας καὶ αἱ ὁποῖαι αἰσθάνονται ἀπέχθειαν διὰ τὸν παρεμβατισμὸν

καὶ τὴν διευθυνομένην οἰκονομίαν, ὡς εἶναι αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἡ Μεγάλῃ Βρετανία.

Διὰ τῆς στηρίξεως τῶν τιμῶν τῶν γεωργικῶν προϊόντων δὲν προστατεύεται μόνον ὁ παραγωγὸς ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἐξαθλίωσιν, ἀλλὰ παραλλήλως ἐξασφαλίζονται καὶ ὅλαι ἐκεῖναι αἱ προϋποθέσεις διὰ τὴν συνεχῆ ἀνάπτυξιν καὶ αὐξήσιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ πρόοδον τῆς γεωργικῆς οἰκονομίας. Διότι, ἐφ' ὅσον ὁ ἀγρότης ἀπολαμβάνει δικαίων τιμῶν καὶ ἱκανοποιητικοῦ εἰσοδήματος, τοῦτο ἐπιτρέπει εἰς αὐτὸν καὶ τὴν παραγωγικότητά του συνεχῶς νὰ ἐντείνῃ καὶ εἰς τὰς ἀναγκαίας ἐπενδύσεις καὶ βελτιώσεις νὰ προβαίῃ.

Εἰς τοὺς τρεῖς συντελεστὰς τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς—φύσις, ἐργασία, κεφάλαιον—σήμερον προσετέθη σπουδαῖος οἰκονομικὸς παράγων, ἡ «ἐξασφάλισις ἱκανοποιητικῶν τιμῶν τῶν γεωργικῶν προϊόντων». Ὁ παράγων οὗτος, καίτοι τελευταῖος ἀναφέρεται, ἐν τούτοις ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἀναφερθέντων συντελεστῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ προστασία τῶν τιμῶν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων ἀποτελεῖ ἀπὸ μακροῦ τὴν σπονδυλικὴν στήλην τῆς Ἀγροτικῆς Πολιτικῆς ὅλων τῶν συγχρόνων Κρατῶν, μηδὲ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ὡς προείπομεν, ἐξαιρουμένων, αἵτινες καὶ ἐκ τῶν γεωργικῶς εὐφροτέρων εἶναι, ἀλλὰ καὶ θεωροῦνται κατ' ἐξοχὴν ὡς χώρα τῆς ἐλευθέρου οἰκονομίας καὶ ὅπου ἡ πολιτικὴ τῆς στηρίξεως τῶν τιμῶν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων ὀδηγῆ εἰς μίαν συστηματικὴν μέριμναν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους καὶ συνεπάγεται τὴν διάθεσιν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τεραστίων κεφαλαίων.

Ἄλλὰ καὶ ἡ Κοινὴ Ἀγορά, μὲ